

Stromy vyššie ako ja

1.

Lebo aj to
najväčšie more
raz vzniklo
z nenápadného
prameňa.

~~ dúfam, že Ti to stačí ako dôvod,
prečo Ťa chcem pobožkať.

2.

Keď sa raz nevedomky rozhodneš.

Stráviť jednu noc.

V mojom srdci.

Odpusť mi tú spleť.

Nekončiacich izieb.

Na ktorých je Tvoje meno.

(Ale ja viem, že mi odpustíš.)

Najneskôr ráno.

(Keď otvoriš okno.)

Vdychujúc všetky tie básne.

Ktoré som sa Tí neodhodlal

napísať.

3.

A Ty si mi povedala:

"Od Teba viem,
že som jedinečná.

(Lebo ma s inou neporovnávaš.)

Od Teba viem,
že si tu pre mňa.

(Lebo nepoznáš výhovorky.)

Od Teba viem,
kto som.

(Lebo to cítim z Tvojich očí.)

A preto na Tebe obdivujem.

Že mi to všetko vieš povedať.

Bez použitia slov."

4.

Pred spánkom.

Keď v duchu opustím miestnosť.

(Sa potajomky radím so stromami.)

Pýtam sa,

kde si.

Či si tu bola.

Či si sa na mňa pýtala.

(Alebo nech mi aspoň prezradia

odtieň Tvojich očí.)

(Ale oni mlčia.)

Súhlasne.

Vítajúc ma opäť ráno.

Keď sa neviem rozhodnúť.

Či si dnes oblečiem šťastie.

Na ktorom už sme.

Na ktorom Ťa raz budem mať.

Alebo to,

na ktorom celý čas si.

5.

Keď Ti napíšem "Dobré ráno".

Mala by si to čítať

ako

"Ty si to prvé, na čo myslím."

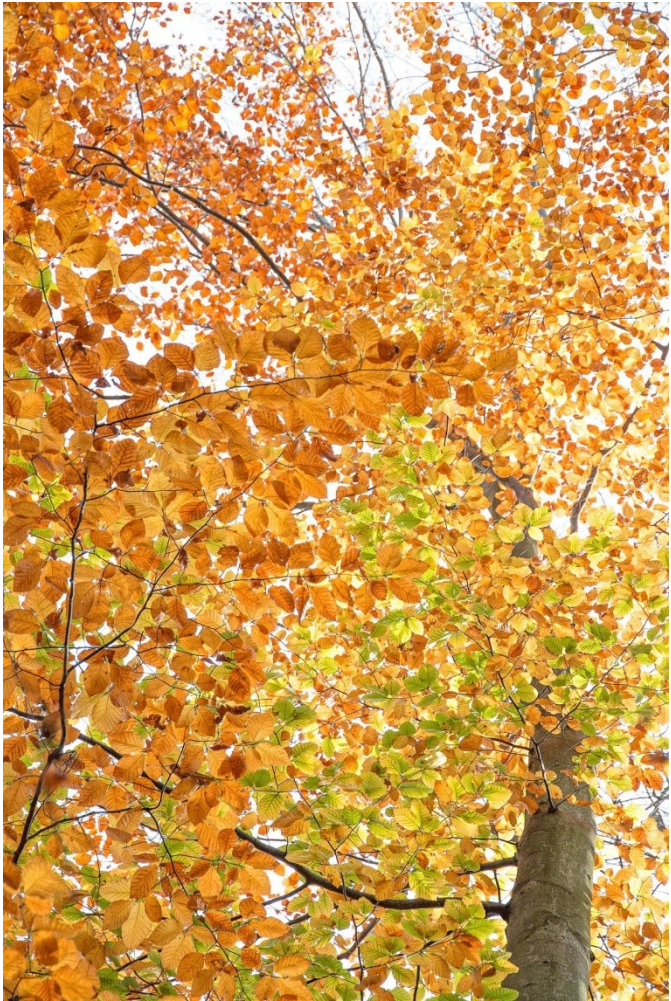
A keď Ti večer napíšem "Dobrá noc".

Mala by si vedieť,

že som sa Ťa všetkými farbami

tejto myšlienky

po celý deň dotýkal.

6.

A Ty si mi povedala:

"Aké je to niekedy zvláštne.

(Pozriet' sa do korún stromov.)

A nalistovať v sebe ten najväčší rozdiel.

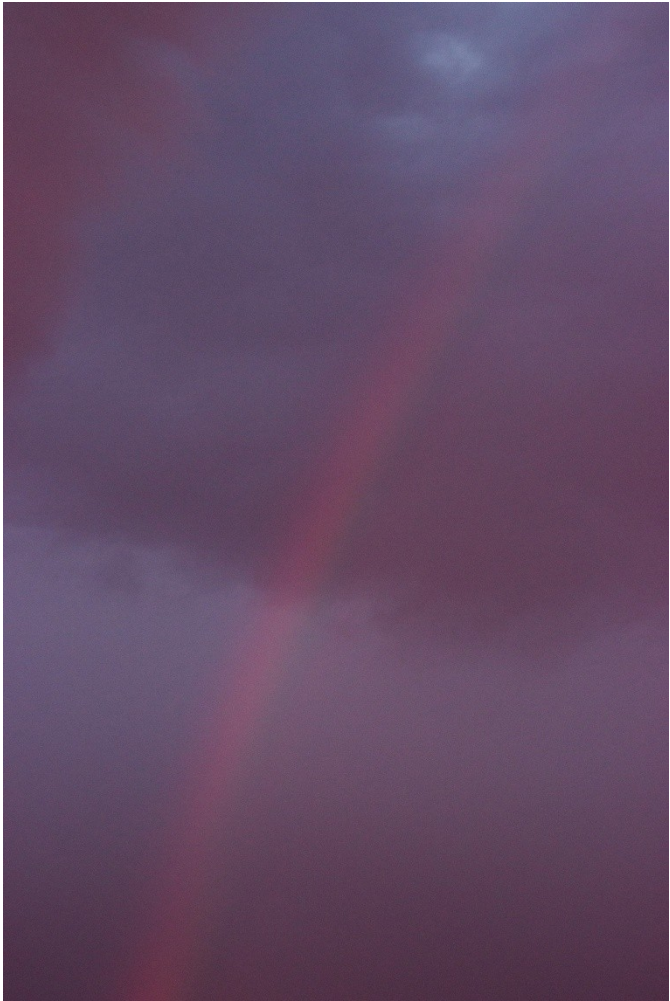
Medzi slovami.

Ktoré Ti napíšem.

Ktoré Ti poviem.

A tými,

ktoré k Tebe cítim."

7.

...to si pamätám presne:

Už bola takmer noc.

(Vo vnútri som bol sám.

A aj vonku pršalo.)

A v tej chvíli,

keď sa rozlúčil dážď.

Som v oblakoch našiel

nedoručený

odkaz od Teba.

8.

...to si pamätám presne:

Ležal som na lúke.

(Tam, kde Ťa myšlienky ešte krehkejšie skladajú.)

A v tom, ako sa vyčistilo nebo.

Som zatvoril oči.

Vo vnútri sledujúc,

ako sa naše osudy prvýkrát spojili.

9.

...to si pamätám presne:

Vyznával som Ti lásku.

(A Ty si mlčala.)

(Tvoje ruky boli chladné.)

Až kým

z Tvojich pier

začali ku mne presvitat'

prvé bozky.

10.

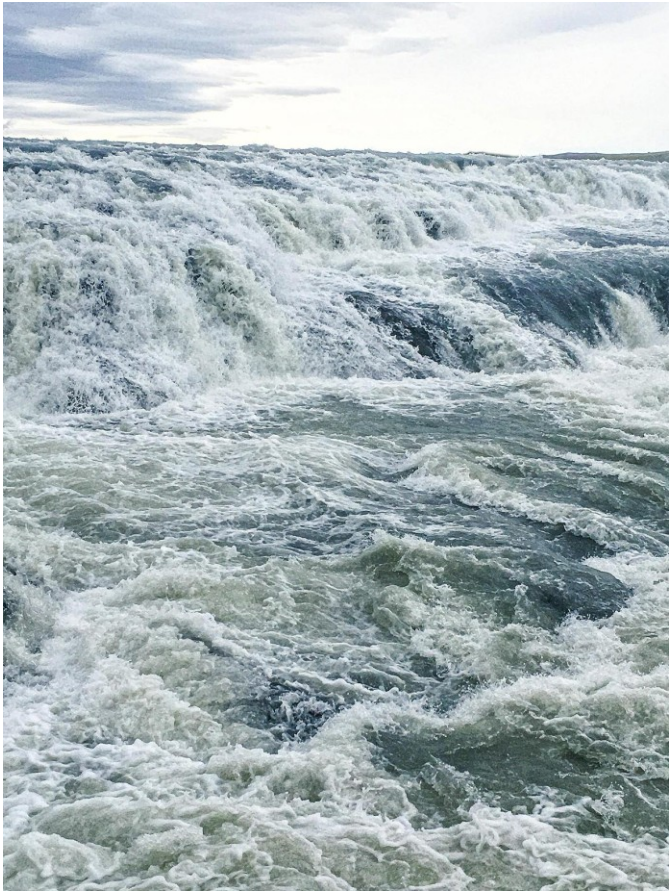
Dnes som premýšľal,
ako odčiniť moje váhanie.

(A ako zoberiem moje slová vpred.)

Ale v tom som si uvedomil,
že tak ako si mi
v každom dni minulom chýbala.

(Že tak budeš v každom budúcom pri mne.)

A že preto som šťastný tam,
kde práve som.

11.

A Ty si mi povedala:

"Buď blízko.

Ži Tvoje slová.

Vytvor čas.

Čerpaj moje meno.

(A keď to všetko splníš.)

Pozri sa do mojich očí.

(A keď budeš počuť

ako v Tvojom srdci vyvieram.)

Moju trpezlivosť

ma, prosím

odnauč."

12.

P.S.: Tá fotografia, ak sa pýtaš, tú som dnes našiel založenú v knihe. Už ani neviem, kedy som ju tam dal. Vieš kde to je? Chodievali sme tam ako deti. Dávno predtým ako sme sa spoznali.

P.S.2: Nie je to zvláštne? Ako spomienky ľudí neviditeľným spôsobom spájajú. (Mne to aj dnes príde neuveriteľné - a zároveň tak prirodzene nevyhnutné - že si.) Nevieť prečo.

P.S.3: Možno je to tým, že sme aj v minulých životoch spolu veľa zažili.

13.

Mimo lesa

je jeho šum

tichom vonku.

A vo vnútri

je jeho šum

tichom vo mne.

14.

Dnes, v lese.

Keď nám bolo až tak krásne.

(Že vietor zbieral za nami slzy.)

Som myslel na Teba.

Som myslel na mňa.

(A som myslel na tie utíchajúce stromy.)

Že aj v zime.

Keď inovat' prekryje posledné lístie.

Že sa budú naďalej dotýkať.

Cez horúce korene.

15.

Keď sa
pohľadom pýtaš
prečo Ťa ľúbim.

(A ja Ťi viem len bozkami
vymenovať prvé dôvody.)

Tajím,
že ak raz niekto.

Tak jedine Ty.

(Na konci mojej duše
objaví miestnosť.)

Kde po nociach sedím.

Kde premýšľam.

(Chrániac Ťa časťou mňa.)

Ktorá prikladá svetlo.

Na všetok smútok.

Ktorý som Ťi z pier

potajomky nazbieral.

16.

Dnes som si v duchu prečítal
všetky básne. A dopísal
do každej novej "Lúbim Ťa".

17.

A Ty si mi povedala:

"Odkedy si časťou mňa.

(Nezáleží na tom... kde som.)

V prvej myšlienke Ťa počujem prichádzať.

V druhej si sadneš ku mne.

A od tretej

sa naša láska opatrne

začne dotýkať ticha."

18.

Keď v nás nastane

to správne dnes.

(A naše dotyky rozvíria čas.)

Budeme sledovať

ako v ňom miznú chvíle.

Keď sme sa našli.

Keď sme sa stratili.

(A že nám je predurčené)

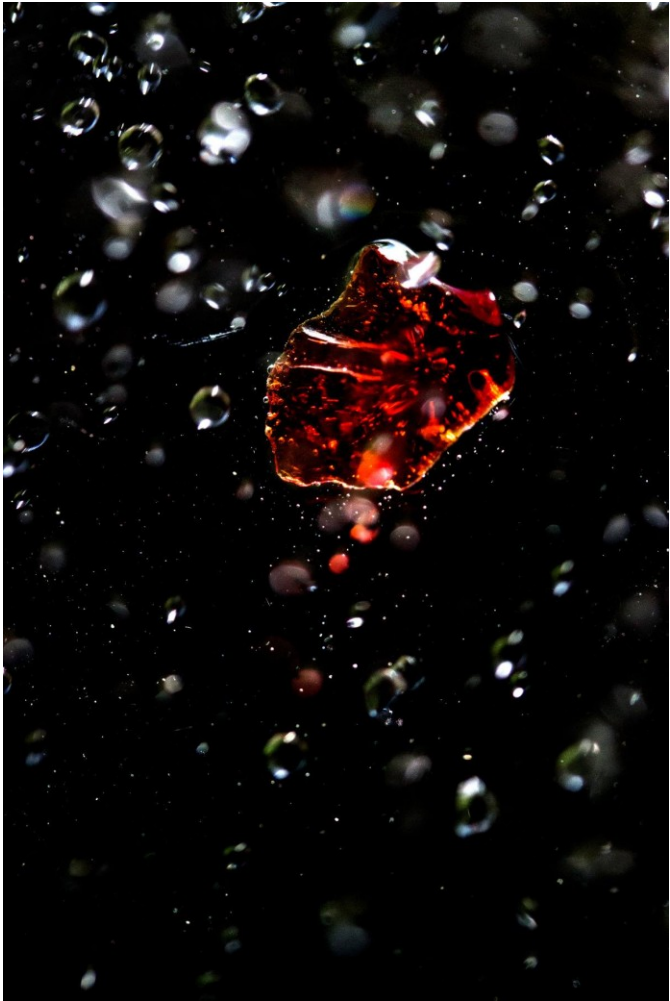
si za nimi chýbať.

(Ale my budeme tu.)

Čoraz viac.

Mimo neho.

Piť naše bozky.

19.

A Ty si mi povedala:

"Mám Ťa rada.

Lebo len Ty.

(Keď sa bláznivo smejem.)

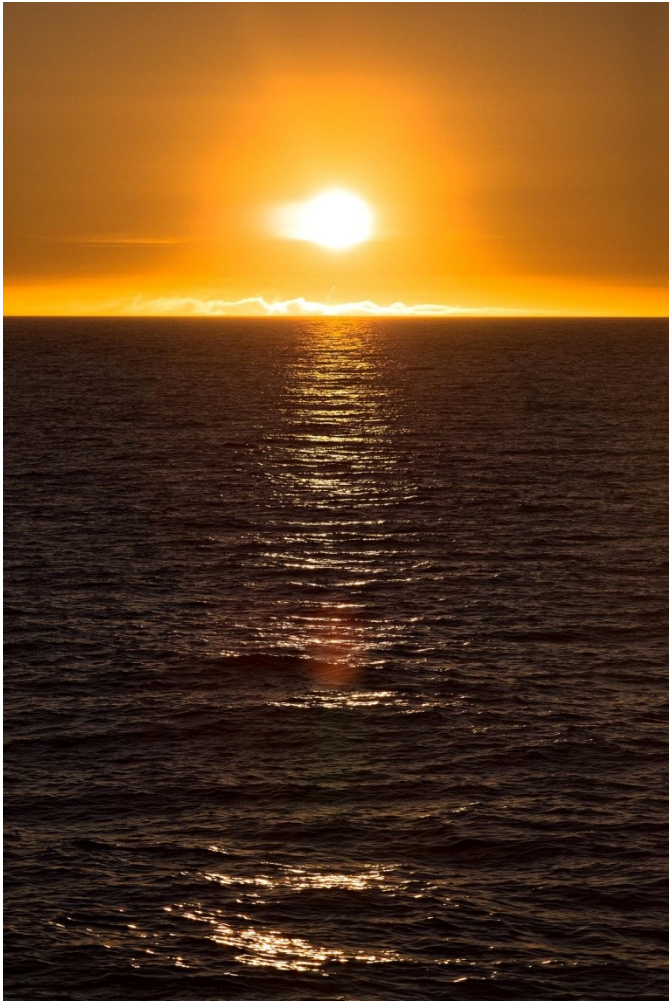
Vieš to privolať.

Vieš to znásobiť.

A zároveň si po celý čas všímaš

aj moje

slzy."

20.

I keď ževraj píšem smutne.

(A je pravdou, že mi do slov zvyknú padat' slzy.)

Vedz, že si nenahraditeľným slnkom.

(A keď spíš.)

Ja len bdiem.

(Aby naše duše nezamrzli.)

21.

Pred chvíľou.

Cestou z práce.

(Do očí mi už dlhšie mrholila tma.)

(A aj keby som na nič nemyslel.)

Vieš sama. Ako ťažké je opísať ľahkosť,

ktorou sa prelieva lístie.

To bezstarostné lístie, ktoré nám ešte ráno

tancovalo vo vlasoch.

(V ktorom som stál.)

Nehybne. Premýšľajúc.

Či si neskôr spomeniem na zmysel týchto dní,

keď nie si pri mne.

(Ale to som už nastúpil.)

(A nikoho nepoznal.)

(A nikto nepoznal mňa.)

Tak sme hromadne do seba mlčali.

O tom, kým sme.

O tom, kam ideme.

Hľadiac vpred. Nepoužívajúc úsmev.

A keď som v strede pohrúženia

(vystúpil o pár zastávok neskôr.)

Už ma sprevádzal dážď.

A za druhou križovatkou sa ma pri

kvetinárstve spýtal, či som tu už bol.

Či to tu poznám.

A ja som myslel na tie všetky kvety.

Čo vo vnútri spia.

Že v každej jednej.

Snívajú tie krehké slová.

Ktoré sme si dnes nestihli povedať.

22.

...a ja som okrem iného premýšľal

že ak je moja pamäť

tajná knižnica

(že trpezlivo čakám)

(kým pribudne tá najvzácnejšia kniha)

na ktorej konci sa priznáš

že ma ľúbiš.

23.

(Cítim.)

Tvoje srdce je zimná záhrada.

V ktorej polievaš nezdieľané túžby.

(Ale až keď všetci spia.)

Otváraš okná.

Otváraš aj dvere.

(Ideš sa prejsť.)

Si sebou.

24.

To je to zvláštne na Tebe.

Že len málokto je schopný

niečo tak výnimočné

(čo poletuje z Tvojej duše)

uvidieť

dotknúť

nezmeniť

(len nenápadne spomalit')

A bez uväznenia

milovať.

25.

aj
keby
som

nekonečne
veľkými
písmenami

napísal

Tvoje
meno

zmestila

by

sa

za

ním

len
milióntina

mojej
lásky

26.

najčastejšie

si predstavujem

tú chvíľu

z úplného začiatku

(keď sme ešte mlčali)

(až neskôr)

v rozpakoch

si niečo povedala

(a ja som tiež niečo povedal)

bolo to tak nepodstatné

v porovnaní

s tým, že sa tam každú noc

(keď všetci odídu)

ešte stále držíme za ruku

27.

A Ty si mi povedala:

"Zakaždým.

Keď upratujem moje srdce.

Najväčší pozor dávam na kvety od Teba.

(Chcem sa Ťa potom spýtať.)

Kde si.

Nad čím premýšľaš.

A tak... ako sa máš.

(Ale ja viem, že čoskoro prídeš.)

Že sa zrána prebudím.

A nájdem úsmev.

Ktorým sa cez tmu.

(Všetkوپrezradiac.)

Už dlhšie dotýkaš

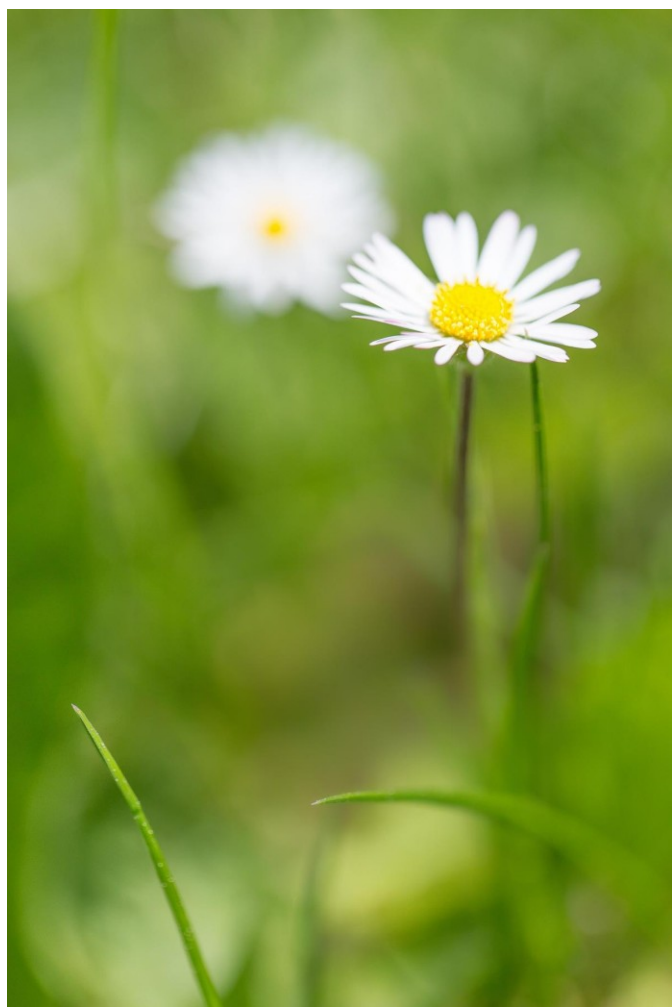
môjho

krku."

28.

P.S.: Vieš, odkedy Ťa poznám. (Presnejšie od chvíle, keď sa medzi nami rozbilo posledné "ak by".) A niečo sa začalo chvieť v slove "milujem". Už aj v novembrových nociach ďakujem hmle. (Že mi pripomína chýbajúce hviezdy.) Ďakujem tme. (Že mi pripomína vôňu oslnivých rán.) A ďakujem aj chladu. (Že mi pripomína ten horúci deň, keď si si na lúke do vlasov vkladala bieložlté kvety.)

29.

Nedávno.

Keď som šťastný plakal.

(A Ty si sa v predstavách pýtala,
čo má na tom najväčší podiel.)

Či príroda.

Môj život.

Alebo Ty.

(Povedal som,
že Ťa ľúbim.)

Zatvoril oči.

(Nadobúdajúc čas.)

Si uvedomiť.

Aké márne je hľadať.

Medzi tým

rozdiel.

30.

od prvej chvíle

bolo niečo záhadné

na tom

aká si

ale až na Tvojich

perách

som

prvýkrát

pochopil

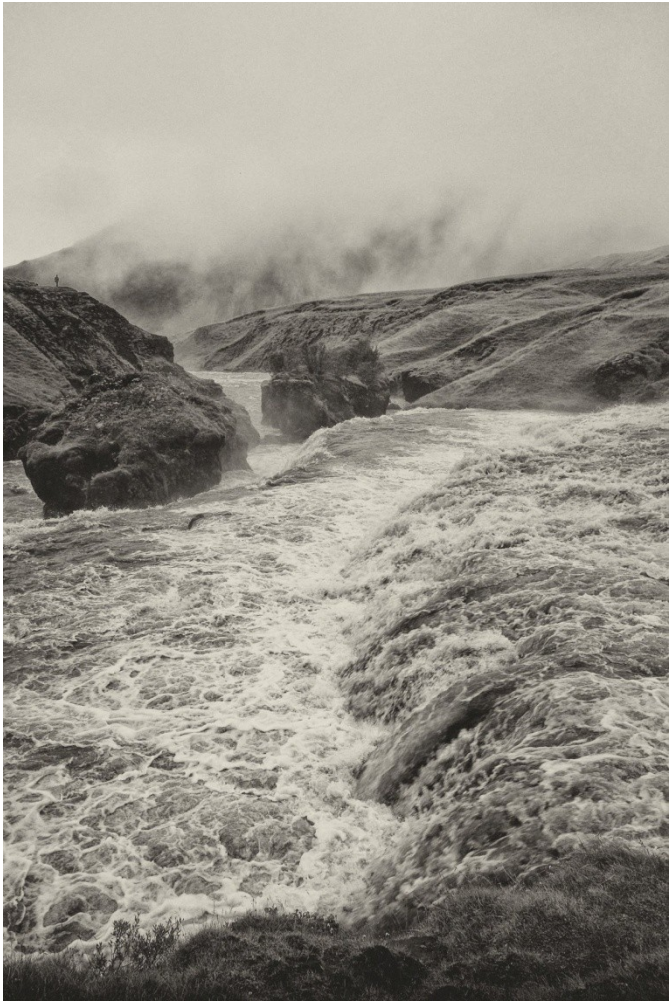
akým chladom

boli nasiaknuté

všetky

netvoje

bozky

31.

Niekedy si v tme predstavujem.

Ako unikám.

Nenávratne ďaleko.

(Ďaleko za hranicu snov.)

Aby som

pri rozbúrenej rieke

v kľude premýšľal

nad tým

odkiaľ som prišiel.

(Kto by mi chýbal.)

(A komu by som chýbal ja.)

Potom sa predsa len vrátim.

(Ty spíš pri mne.)

Potvrdzujúc myšlienku.

Že najkrajším je opätovné

snívanie.

Splnených snov.

32.

nikdy Ti nepoviem
že si zlomila moje srdce

lebo
až keď bolo už
dávno
pred Tebou
na tisíc častí

zaľúbil
som sa do Teba
každou
zvlášť

ako keby boli

jedným

nedeliteľným

celkom

to bol ten rok
keď som Ti
prvýkrát povedal
že Ťa ľúbim

34.

aj keby som sa
už od začiatku
odvážil

povedat' Ti priamo

že sa v Tebe vyžívam
že Ťa zbožňujem

(alebo aspoň niečo v tom zmysle,
obmäkčujúc výstižnejšie "Ľúbim Ťa")

možno by som narušil ticho

(to jedinečné ticho)

keď si sa na mňa usmievala

(a ja som Ti v duchu písal
tak dlho básne)

až kým si ma
neskôr

začala milovať

35.

to je to miesto

kde Ti často píšem

(a niekedy

nechám pre seba)

ani nie

že by som mal obavy

čo na to povieš

skôr nechcem

aby si bola opäť v rozpakoch

že som uhádol

o čom snívaš

36.

P.S.:

a to je ten pohľad

pri ktorom si

predstavujem

(ako sa cez naše sny)

začíname

držať

za

ruky

37.

P.S.: Nedávno som čítal, že by sme sa mali obklopovať ľuďmi, ktorí snívajú viac ako my. Keď som nad tým premýšľal, naprv mi to dávalo zmysel. Že to možno vysvetľuje, prečo som tak často sám.

P.S.2: Ale potom si tu Ty. A keď ma počúvaš. A keď Ťa počúvam ja. Sú naše predstavy ako spriaznené drahokamy. Ktoré nik iný nevidí. Ktorým nemožno určiť cenu a ktoré nemožno porovnať.

38.

Až kým sa mi to raz

podarí dokázať.

Zatiaľ.

(Len zatiaľ.)

Sa uskromni

myšlienkou.

Že tie najkrajšie miesta

mi pripomínajú

Tvoje srdce.

39.

aj keď si veľa nocí
príliš unavená
na vymanenie pohnutí
z nášho ticha

(hovoriš všetko)

(úplne všetko)

tým

že si tu

40.

Niekedy snívam.

Že som strom.

(Ktorý Ti zo
zákutia
nenapodobiteľných
myšlienok
doručí
tie
najodvážnejšie
listy.)

A Ty sa pýtaš.

Kto som.

Odkiaľ Ťa poznám.

A prečo práve ja.

(Tí takou nezištnou krásou.)

Opäť zdobím

cestu.

41.

Vieš, ...

Nemôžeš

dat'

všetko.

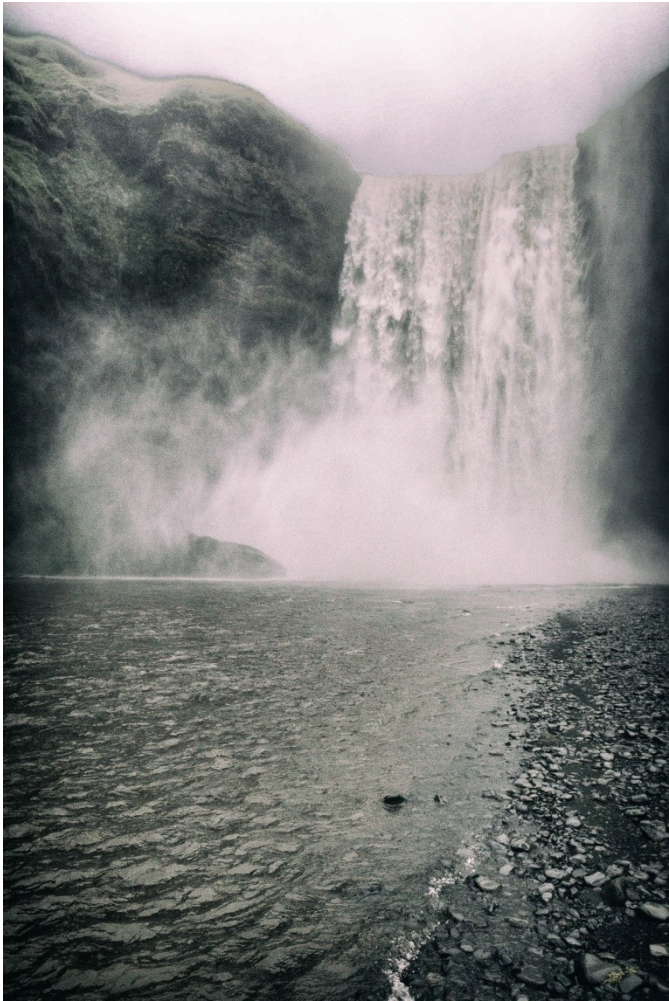
Aby Ťa Púbil.

Lebo až keď Ťa bude Púbit'.

Budeš

mat'

všetko.

42.

úžasné na nociach je
(hlavne medzi polnocou a druhou hodinou)

že za každým
"kde si?"

je Tvoj hlas bližšie

sú Tvoje dotyky bližšie

(a sú moje slzy bližšie)

(až neskôr)
(keď uložím hviezdy spať)

si zrazu pri mne

a ja sa konečne

môžem vtúliť

do

vln

Tvojej

prítomnosti

43.

už dávno
som sa Ťa chcel spýtať

že
ak bolo
každé sklamanie
len ďalšou vrstvou
pre Tvoje srdce

(ako je možné, že si ma
tak neskoro spoznala)

(a ako je možné, že
boli Tvoje pery
napriek tomu
horúce)

už dávno
som sa Ťa chcel spýtať

(ale radšej Ťa držím
v noci za ruku)

predstavujúc
ako Tvoje srdce
cez tie vrstvy

horí

44.

pred chvíľou

keď som sledoval

ako sa rozpína vesmír

(ako chladne)

(a ako sa v ňom neustále stmieva)

som si uvedomil

že ak by som Ťa neľúbil

(a ak by si ma neľúbila Ty)

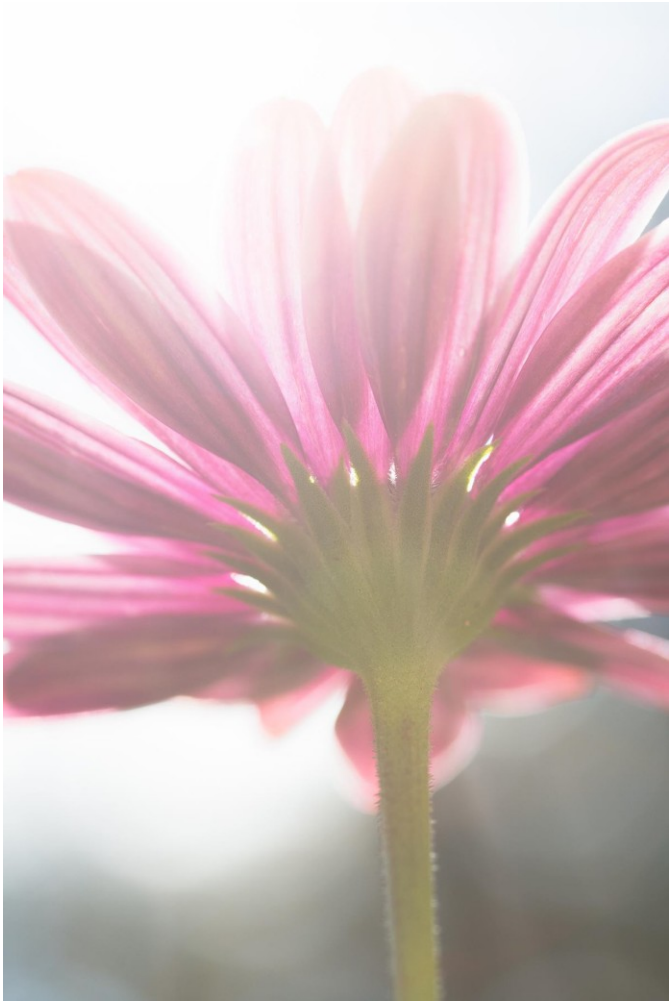
že by v našich

srdciach

bol len ďalší

premrhaný

priestor

45.

A Ty si mi povedala

Nezáleží na tom,
čo si iní
o mne myslia.

A nezáleží ani
na tom,
čo si o sebe
myslím ja.

Dokým si Ty.

(Jediný dôvod.)

Kvôli ktorému

sa vo mne

prebúdza

slnko.

46.

Keď si dáme opäť
posledné bozky.

A Ty zamlčíš...
A ja zamlčím...

Niečo neobvykle jednoduché.
(Čo ticho aj tak svojvoľne hltí.)

Chcem Ťi byť blízko.

(Chcem Ťi byť veľmi blízko.)

Ako svedok.
(Ktorý sleduje.)

Že si šťastná.

Že vonku sneží.

Že keď nevieš ako ďalej.

(Sa ešte viac vplieš do môjho objatia.)

Ťi v spánku

na perách

ostane úsmev.

47.

P.S.: Aj keď sa to niekedy pokúšam pred Tebou zatajiť. Odkedy Ťa poznám, som šťastný.

P.S.2: Či už v meste. Či na lúke. Či v zime alebo v lete. Keď si pri mne. Alebo keď som sám. Len zavriem oči a cítim ako neúnavne, ako mäkko (a zároveň tak bezstarostne hravo) tancuješ v mojom srdci.

48.

v posledných dňoch
Ti chcem toho
toľko napísať

(zopár slov o tom,
ako sa mám,
čo cítim
a kam zvyknem v snoch chodievať)

ale nakoniec hodiny sedím
obchvátený domniekami
aké by boli Tvoje odpovede
ak by som k Tebe
nasmeroval
tieto otázky

(lenže Ty mlčíš)

(svojrázne mlčíš)

lebo v predstavách
sa práve premietla
chvíľa

keď som sa
do Teba
zamiloval

49.

aj keď som sám

(v duchu mi čítaš Tvoje slová)

a ja Ťi neskôr

(keď sa dovlíni Tvoj hlas)

hovorím

že tiež mávam strach

(zvláštny, priesvitný strach)

ako dážď

z Teba

zmyje

všetky

moje

dotyky

(že potom odídeš)

a ja si budem už len

namýšľat'

ako ma aj tak hľadáš

v niekom inom

(ale Ty sa usmeješ)

(tým jediným úsmevom
z ktorého vzniklo prvé
"rozumie")

vzápätí šepkajúc
aby som prišiel

(že si už ani nepamätáš)

kedy naposledy

bilo

Tvoje

srdce

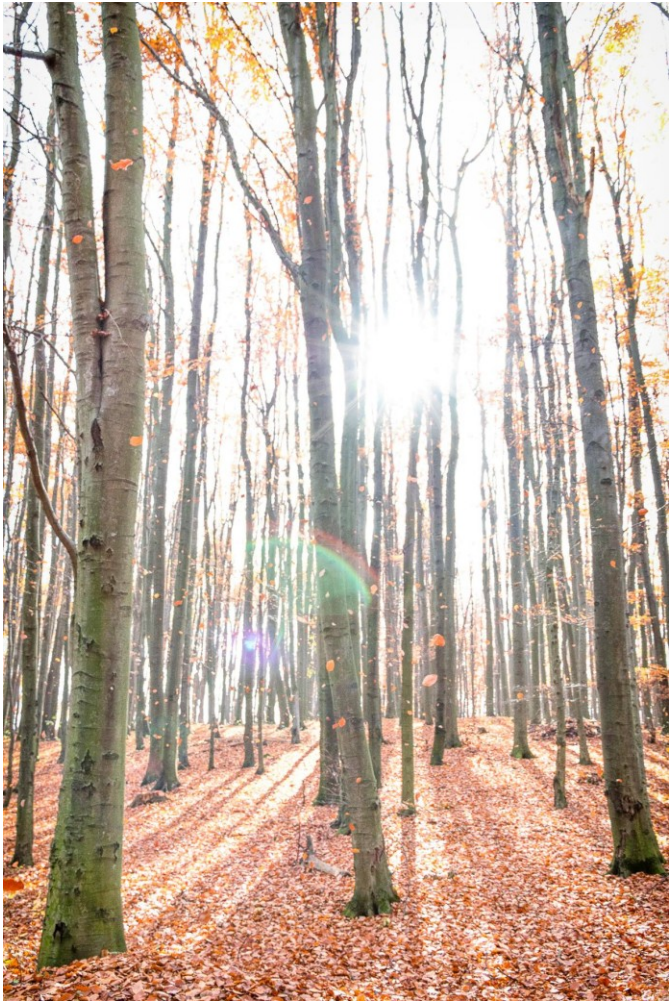

50.

P.S.:

(Uteč so mnou.)

Milujem Ťa.

51.

aj keby si ma zajtra prestala ľúbiť

(alebo by som ostal inak sám
na tomto svete)

budeš naďalej pri mne

(a budeš opäť pri mne)

ako predtým
keď som v snoch blúdil

netušiac nič
o Tvojom mene

netušiac nič
o farbe Tvojich očí

(len už budem vedieť)

že tie odkazy

sú od Teba

že keď sa raz budeme ľúbiť
postačí nám jedno

nekončiace

dnes

52.

P.S.:

...tak Ti prajem

nech je každú noc

Silvester

v Tvojom

srdci

(a keď budú všetci vonku)

my budeme

vo vnútri

tancovať

53.

ďakujem Ti, že

tu môžem (tak pokojne)

byť

(tým

kým

som)

a ďakujem Ti

práve preto

lebo mi tým

umožňuješ

objavovať

Tvoju

prirodzenú

jedinečnosť

54.

keď si ďaleko
a ja Ti v duchu píšem
ďalší
a ďalší list

zrazu cítim
ako by sa milión slov
dalo nahradiť
jediným bozkom

(ale potom si spomeniem)

(na naše stretnutie)

ako sa tých
milión slov
muselo
najprv
nahromadiť
do jednej chvíle

aby ten druh
všetkopriznávajúceho bozku
vôbec
vznikol

55.

možno máš pravdu
že som príliš plachý
(že sa v sebe zbytočne skrývam)

(ale ja tajne dúfam, že...)

možno
už dnes v noci
nájdeš ten sen
kde
Ťa čakám
kam
patríš
(a kam len Ty nájdeš cestu)
lebo tam o Tebe
snívam

56.

P.S.:

neviem Ti presne opísať
ako veľmi Ťa ľúbim, len...
že cestou
domov
(keď na
Teba
myslím)
zrazu
počúť
ako
tíško
sa
pod
snehom
prebúdajú
ruže

57.

A Ty si mi povedala:

"pred spánkom
(keď utekám)
až tak ďaleko

že sama netuším
kde som

(mám najprv strach)

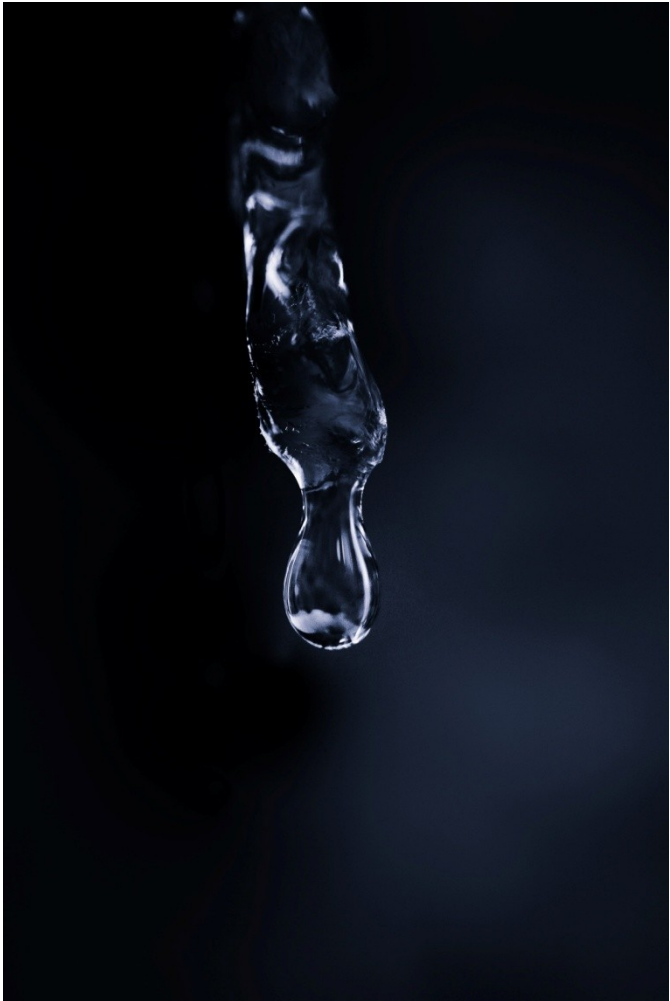
(že neviem
ako sa vrátim)

(že ma už všetci
prestali hľadať)

potom dúfam
a čoraz
silnejšie
na celom tele cítim

(že som až teraz)
(po prvýkrát v bezpečí)

na brehu
Tvojich
myšlienok"

58.

keď si pri mne
(už prvý okamih
delí prítomnosť
na rozdielne
svety)

v jednom
mi rozprestieraš Tvoj život
(ako niekto, kto rozbaľuje
dávno zabudnuté sny)

v ďalšom
som ich časťou
(a keď sa pozrieš bližšie, vidíš
ako sa do tretieho prelína)

vieš, tých svetov je toľko
(v každom Ťa milujem)

a v každom
sa prestávaš brániť
(obdivujúc ten spôsob)
ako Ťa
učím
vnímať
krehkosť
každej
jednej
Tvojej
vnútornej
slzy

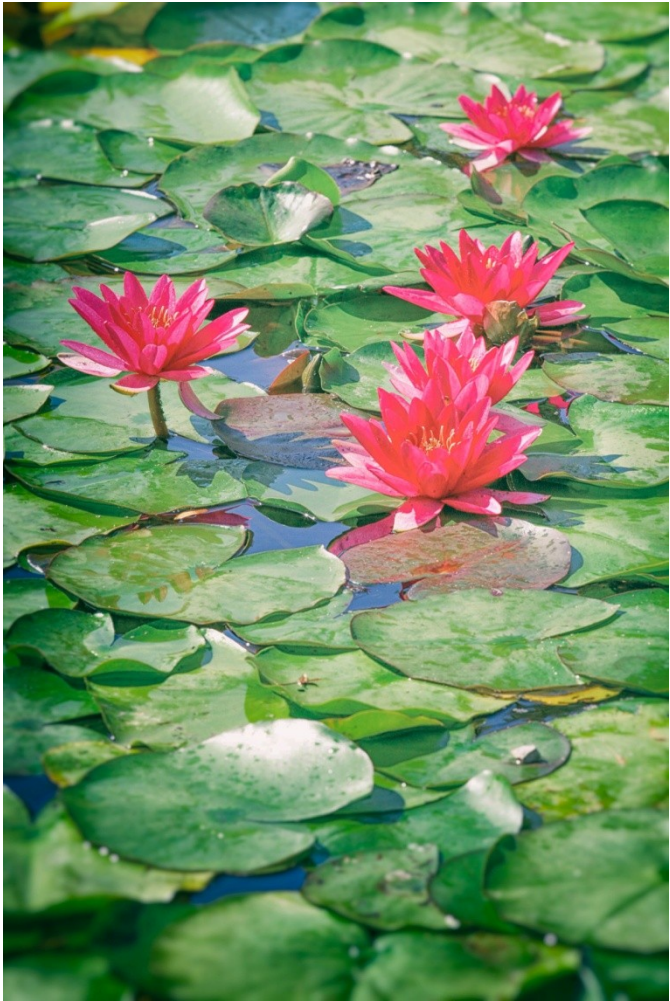
59.

Áno. To je to miesto.

(Ak by si sa ma
chcela spýtať,

kde bývaš

...v mojom srdci.)

60.

ak sa
spýtaš

prečo som Ťa zachránil
práve ja

(keď si sama)

(na dne)

(z rúk vypustila posledné nádeje)

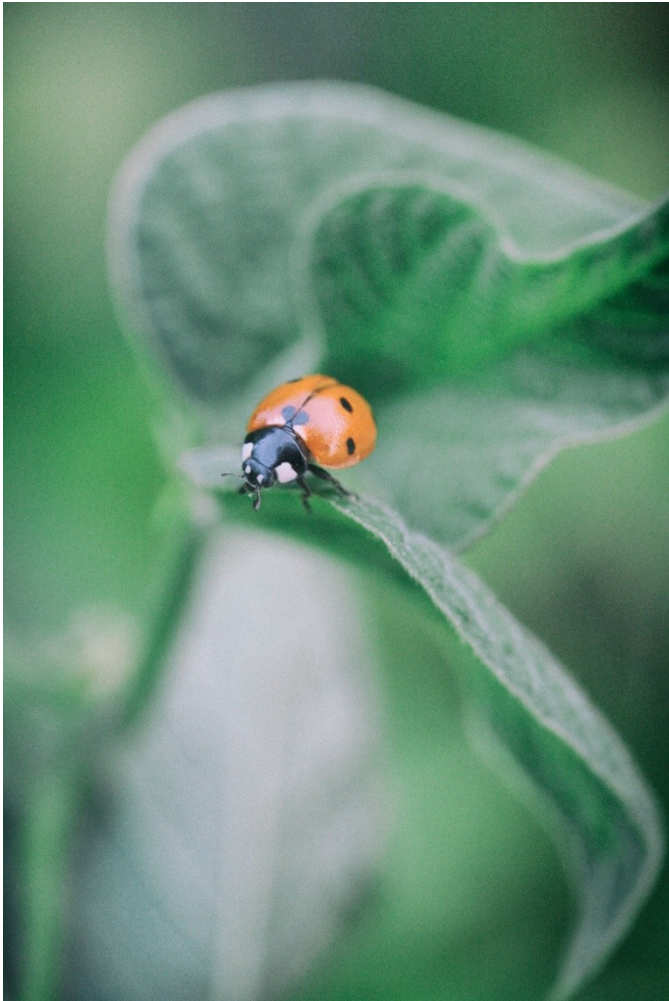
vieš
ja som čakal

(trpezlivo)

kým
vyplávajú
na povrch

(aby som si zapamätal presné miesto)

kde ozdobili
hladinu

61.

už som
si myslel
že potrebuješ pomoc

(že si slabšia)

(nebadateľná časť
zmyslu môjho života)

ale
v tom
si
mi
práve Ty

ukázala
oveľa viac

(keď
si
pozvoľne)

začala

otvárať

krídla

62.

Včera.

Na mojom mieste.

V mojom tichu.

Som z blízka.

(A som z ďaleka.)

Počul rozhodné:

"Nikdy Ťa nesklamem."

Tvoje Srdce.

63.

dnes som si uvedomil
že sme celý život vedľa seba

že to chcelo len čas

(správny počet letokruhov)

(aby sme do seba vstreba)

kým sa budeme môcť dotknúť

a sa naučím naspamäť

(aj počas bezhviezdnych nocí)

aké to je

byť pri Tebe

64.

chýbaš mi

(a dúfam, že si šťastná)

(vieš, možno som Ti toho priveľa

nepovedal priamo)

(možno boli moje slová

ako tieto vločky)

...a v každej

(jednoakórychlej)

spí

dodnes

(zatajená)

kvapka

dažd'a

65.

(Dnes, cestou domov,
si mi vo vnútri povedala:)

"Ak je suma lásky
na tomto svete
neomylnne konštantná
(tak keď sa u nás minie)
musí tisíc ľudí
niekde inde
niekoho iného
začať ľúbiť."

66.

P.S.:

Najprv
som
si
nebol
istý

(ale
dnes
už
viem)

že
si
to
Ty

kto
(nenápadne)
učí

kvety

kvitnúť.

67.

keď mi povieš

že ma ľúbiš

(cítim)

(že to nie sú len slová)

Tvoje pery

po nich

ihneď

zvoľnia

zmäknú

(priblížia)

a náznakom

inej

lúky

chutia

68.

aký zvláštny je
ten Tvoj dych

keď si
viem len
predstaviť

ako mi ním vyznávaš lásku

(ako sa usmievaš)

(a je v ňom počuť)

(že si opatrne šťastná)

(že Ti je tak trochu zima)

(ale sa ešte bojíš dotýkov)

a dokým sa to všetko

odvážiš

budeme spolu

(čo najviac spolu)

až do dňa

keď mi
Tvojím
dychom

na
okne
zanecháš
odkaz

(že už vieš, aký je výnimočný)

keď si

vieš len

predstaviť

ako mi ním vyznávaš lásku

69.

aj
keby
som
sa
všetkého
vzdal

(a nechal si len
nenápadné ústranie)

(spoľahlivo
ukryté
uprostred
ticha)

bol
by
tam
naďalej
ten neodvratný sen

(kde sa stretieme)

(kde mlčky cezo mňa zistíš)

(kto naozaj si)

(a ja sa Ti nepriznám)

(že budeme navždy

na začiatku

toho)

ako

sa Ťa

po

prvýkrát

dotýkam

70.

ak sa Tvoj

pohľad

v mojom

(a môj pohľad v Tvojom)

do nekonečna

zrkadlí

myslím, že

vidím

v Tvojich

očiach

(striedavo)

moje vlastné

ľúbim Ťa

71.

(ak si dobre pamätám)

už

som

v

nespočetne

veľa

životoch

nespočetne

veľa

krát

zomrel

(aby som Ťa konečne)

(našiel)

a si

povedal

že

tento

jeden

môže

byť

kľudne

posledný

72.

P.S.: Vieš, keď sa v pamäti vnorím do Tvojich slov, je to opäť zvláštne. (Nie len, že si čoraz bližšie.) Ale aj, ako sa usmievaš. Ako sa pýtaš na môj život a zároveň voláš nevedomky o pomoc.

P.S.2: Potom premýšľam, či si zranená, lebo si krehká. Alebo či si krehká, lebo Ťa niekto zranil. (Možno oboje.) Len...

P.S.3: Keby si vedela... Tá Tvoja citlivosť. (Jedinečný dar!). I keď Ťa niekedy robí smutnou, v tichu ďakujem, že si to Ty a ďakujem za tento druh dozretej lásky.

73.

nikto nevie
kde sme

(len tak
navždy
v
našom
svete)

chcem Ti ešte niečo povedať

(chceš mi ešte niečo povedať)

ale už
je neskoro

(si blízko)

(príliš blízko)

na to

aby boli naše pery

voľné

74.

a tak Ti šepkám...

za chladných

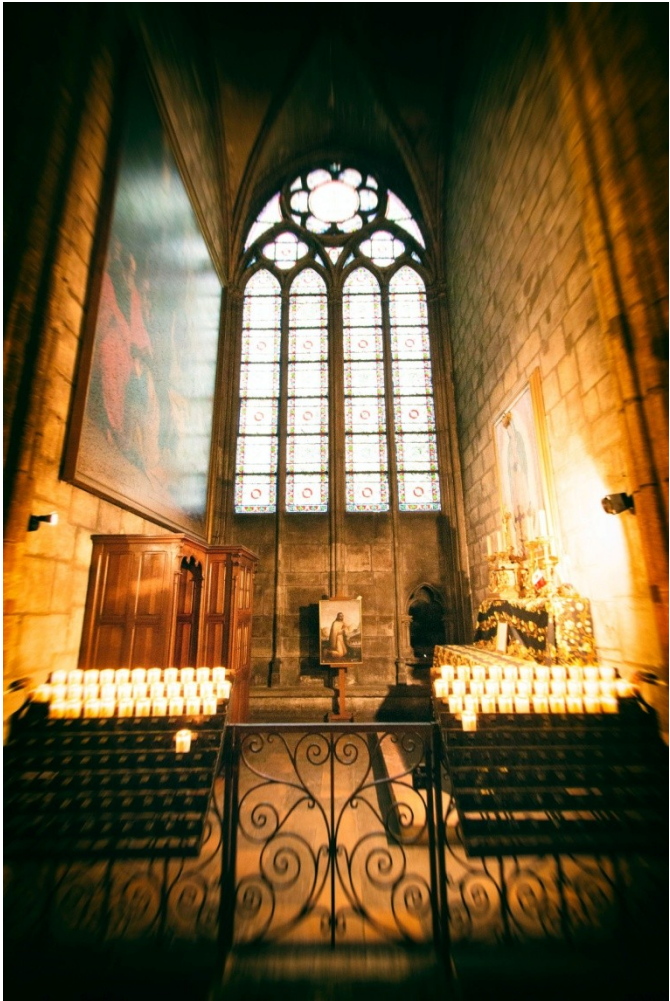
nocí

(že čekám trpežlivo)

kým sa

opät'

vrátiš

75.

nie je to tak dávno

(zopár nedeľných hodín)

(rozostlaných cez seba)

(písal som Ti v nich odkaz)

že Ti rozumiem

asi práve preto

(lebo som tiež býval v daždi)

že sa tam sem-tam vrátim

aby som ešte lepšie pochopil

(čo na mne tak miluješ)

p.s.: neskôr, keď som odchádzal

zobral som odtiaľ nové slová

(až budeš pri mne)

Ti ich nečakane preložím

do objatí

76.

odkedy som sa presvedčil,

že si...

(už

ani

všetok

chlad

tohto

sveta)

(by

neznížil

teplotu

môjho

srdca)

77.

...a keď si mi povedala

(že sa cítiš sama)

na chvíľu som

videl

mesto

všetkých ľudí

ktorí

Ti rozumejú

(ktorí

na Teba myslia)

a ktorí

Ta majú

radi

78.

Smútok.

(To je len tmavé

nevyhnutné

pozadie.)

Aby si lepšie

videla

ako sa

Tvoj

život

pred

ním

trblieta.

79.

aké zvláštne
je

hľadať zmysel života

(opatrným
ukladaním
všetkého
čo mám
pozdĺž
niekoľkých
myšlienok)

a aké zvláštne
je

že tým

čo chýba

sa dajú naplniť

hmatateľné

hrady

ale
oboje
naraz

zmenilo
až
niečo

(tak krehko skromné)

čo
nosiš
len Ty

(v kútiku)

Tvojich

dotykov

80.

keď sme blízko

a Ty povieš

že som ešte

vzdialený

vieš

to som ja

keď prídem

(bez skrývania)

v sprievode

mojej

samoty

(a keď sa pokúšaš)

mi byť

ešte bližšie

(a prekročíš jej hranicu)

vznikne

to čo vzniklo

že nás začne oboch chrániť

že si sama sebe

po prvýkrát blízko

(že zrastieme do pulzujúceho celku)

a sme naraz

ku zvyšku sveta

vzdialení

81.

dnes ráno

(keď si vedľa mňa chýbala)

som si uvedomil...

že

keď si smutná

(Tvoje srdce

zohrievajú)

a keď si šťastná

(Tvoje srdce

chladia)

tie

isté

polnočné

slzy

82.

nie si sama

(a nikdy nebudeš sama)

len čakáš

kým budem

tak blízko

že prekryjem

Tvoj

celý

tieň

83.

P.S.:

aj keby

som Ťa

chcel zachrániť

(byť Ťi všetkým)

(a Ty len túžila

sa za mnou skrývať)

zmenil by som sa sám

v

ten

najnápadnejší

strom

84.

(keď si zistila, že to nie je sen)

vystúpili

sme

ráno

(z prebdenej noci)

a

išli

na

prvú

kávu

oproti

85.

hovoril

som si

že viem byť sám

(že je to to prirodzené)

pre ľudí

ako som ja

(ktorých stačí jemne zranit')

aby im vyrástli z jaziev

ojedinelé

kvety

(tie, kde zvyknú spávať motýle)

tie krehké

unavené

pre ktoré
je zvyšok sveta
plný
nepohodlných
špendlíkov

(kedysi som si hovoril...)

ale dnes už viem

že si v diaľke

našla

moju záhradu

lebo si bola dlho sama

(lebo si verila)

a ten kto verí

a ten kto lieta sám

má najsilnejšie krídla

86.

keď budeš opäť

raz

hľadať

význam

síľ

(tak si spomeň)

že

zakaždým

keď nás zovrú

steny

(vidíme ešte jasnejšie)

na

nebo

87.

aj keď

niekedy

predstierame

(že je

všetko v

poriadku)

len aby sa

nik nepýtal

ako sa

naozaj

máme

(ako tie rany vznikli)

(a ako ich je možné zahojiť)

Ty vieš

(a ja viem)

že veľa

z toho

vzácného

(čo iba my zdieľame)

sme

našli

každý sám

(nevýrazne)

(ukryté)

práve

medzi

trňmi

88.

v noci
keď mi požičiaš Tvoje sny

a ja Ti do nich
kreslím

mnohoraké
(často dost' odvážne)
obrazy

premýšľam nad tým
aká vlastne si

čo Ti chýba
čo miluješ

a aké sú tie dni

keď prichádzaš ku mne

bez toho

aby si
odohnala

sprievod

Tvojej

samoty

(potom si zrazu uvedomím)

ďalší rozmer

Tvojho

úsmevu

(a chcem Ti toho toľko povedať)

(toho toľko zdôveriť)

ale nakoniec domaľujem

len dve

nerozbitné

slová

(ako minule)

dúfajúc

že si

na ne

v jedno

ráno

spomenieš

89.

(keď nevieš,
ako mi to povedať)

len tak

lež

pri mne

(vieš,
stačí,
keď Ťa objímam)

ako cítim

Tvoje
objatie

že

je

ešte

silnejšie

90.

aj keď niekto
bol pri Tebe

(a zažil to čo Ty)

vníkala si to inak

(vníkali ste to inak)

aj keby veľmi podobne

dodatočne

to skreslia

spomienky

(či skôr odvaha
sa na ne pozrieť priamo)

viš

neoplatí sa žiť len pre to

čo bolo

a neoplatí sa zit' len pre to

čo bude

lenže

prítomnosť

je rozhranie

medzi nimi

(ktoré neexistuje)

Ľúbim Ťa

v každom sne

(ma držíš za ruku)

a neskôr

Ťi stiskom

dávam

znamenie

že sme to dokázali

že sme už skrytí

(ďaleko skrytí)

pred časom

91.

P.S.:

aj ja mám niekedy strach -

ale ber to ako dar -

že sme spolu...

(že sme už vysoko)

(vysoko nad miestom)

kde sa

zlievajú

naše

slzy

92.

niekedy

chcem toho toľko povedať

ale nakoniec

len v tichu

počuť

(ako sa mi

do

srdca

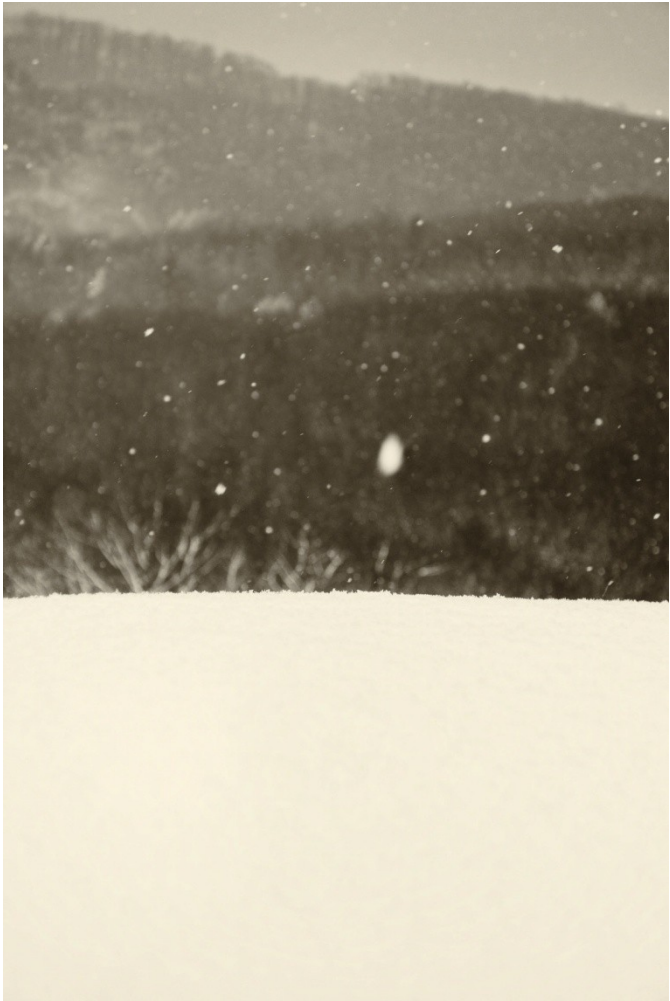
vplieta)

ešte

jedno

ďakujem

93.

(dnes mi sľúbili)

že

až

raz

(keď dospejú z vločky)

vrátia

sa

na

Tvoju

tvár

ako

divoký

dážď

94.

zo všetkých vymožeností

mi

stačí

len

jedno čaro

(vedieť sa

vrátiť

vzad)

o

hodinu

(opäť sa na Teba tešiť)

opäť vidieť ako sa blížime

každým krokom

opäť Ťa objat'

(pobožkat')

a

v

našich slzách

počut'

nevysloviteľné

"aké

krásne

déjà vu"

95.

ak by niekto cítil to čo ja

a ak by niekto videl to čo ja

(medzičasom

vyrovnajúc

horizont

vlastnej

samoty)

povedal by

to čo ja

povedal by

slová o sebe

len preto

aby si

v nich

našla

Tvoju

prirodzenú

(Tvoju skromnú)

(Tvoju mne tak blízku)

(a iným nedosiahnuteľnú)

výnimočnosť

96.

P.S.: Milujem Ťa aj za to, ako oddane, ako rôznorodo, celý život snívaš, práve tie sny, ktoré si môžeš kedykoľvek splniť.

97.

keď zatvoríš oči

(a sa opatrne zobudíš)

v jednej

mojej

predstave

(som pri Tebe)

(Tvoje srdce bije hlasno)

(si šťastná)

(na okamih

púšť aš moju ruku)

(ešte stále ho počut')

ale v tom si spomeniem

že len Ty vieš

(ako vkročiť do trávy)

bez toho

aby

si

ním

zobudila

motýle

98.

dnes deň

akoby

zo mňa

strúhal

neznáme

ja

(a tak som čakal

kým sa zrúti v podvečer)

(ale až teraz,

21:23,

som opäť sebou)

(tak, prosím, príd')

dnes

v

noći

Tě čekám

(v

Tvojich

najodvážnejších

predstavách)

(len

o

poschodie

vyššie)

99.

A Ty si mi povedala:

"V zime

najbližšie

cítim

(ako

si

do

môjho

srdca

zasadil)

jar."

100.

v noci

(keď

sa

ma

dotýka

tma)

netuší

že je

to tá

vzácná

chvíľa

keď je

najbližšie

k

svetlu

(že som si Ťa vybral)

že len

sledujem

ako sa
vo mne
opät' objavujú
stopy
Tvojich
slov

(v noci

keď
sa
ma
dotýka
tma)

už nie som ako voda
(ktorá sa bojí brehu)

Ľúbim Ťa

i keď neviem zmeniť, čo bolo
i keď neviem privolať, čo má prísť

Ľúbim Ťa
Ľúbim Ťa

101.

P.S.:

musím

Ti

ešte raz

napísať

že Ťa

ľúbim

(i

keď

viem

že

Ty

nikdy

neublížiš

kvetu)

že

nezáleží

na počte

ich

lupěňov

(že aj keby som to

teraz nenapísal opäť)

vždy

by

si

z

každého

vyrátala

moju

lásku

102.

aj keď
niekedy
tvrdia

že je zbytočné snívať

keď môžeme
mať
všetko

(či takmer všetko)

aj

bez

toho

tu

a teraz

možno práve preto
milujem tie
predstavy

kde si Ty

(kde si odvážna)

(a ja Ťa z diaľky sledujem)

ako opatrne
k sebe
nesieš

tie
najkrehkejšie
časti

mojej

budúcnosti

103.

P.S.:

vieš, ...

ľúbim

(tajne)

všetky

chvíle

keď

si

pri

mne

keď

mi

nečakane

povieš

že

ma

máš

rada

(a

prítom

úsmevom

nevinne

našepkávaš)

že

ma

už

dávno

miluješ

104.

aké zvláštne

že až

keď

sa

niekto

dostane

blízko

(neopakovateľne blízko)

(postupne sa

prist'ahujúc

slovo

po slove

do Tvojho srdca)

(vlastne až vtedy,

keď na chvíľu odíde)

zist'uješ

aké priestranné

boli

priestory

Tvojej

samoty

(aké zvláštne
prirodzené)

je milovať

(cez dotyky)

ktoré nedokážu

ani zámerne

prerušiť

Tvoje

najkrehkejšie

sny

105.

P.S.:

v spomienkach

(keď pridám

odvahu

do

našich

prvých

skorodotkov)

rozpoznávam

opäť

to

zvláštne

chvenie

ako ladne

(ako trvalo)

mi

ním

do

rúk

píšeš

Tvoje

meno

106.

možno

sa

preto

niekedy

cítiš

sama

lebo

si

tým

vzácné

skromným

kvetom

ktorý

ako jediný

rozosiava

farbu

v

mojom

srdci

107.

tam
kde
bola
včera
bolest'

je
dnes
láska

a
tam
kde
bola
včera
láska

je
dnes
bolest'

hovoriš Ty

(len inými slovami)

že nám treba slzy

(že z nich
niečo vyrastie)

(že nadbytočné
odplavia)

v našom objatí

(cítiť lásku)

(cítiť bolesť)

(a až v tom
najrozvetvenejšom tichu)

(zvyčajne)

medzi

nimi

nie

je

rozdiel

108.

P.S.:

aj

keby

mal

môj

život

nepárny

počet

vdychov

aj

tak

vedz

že

Ťa

ešte

stále

ľúbim

109.

zatvor oči

(a opatrne si predstav)

že si nie sme súdení

že Tvoje srdce sa

podobá splnu

v ktorom

predurčené

sa

svojvoľne

mení

a že aj zo

spomienok

(kde len my vieme)

taktiež

niečo

ubúda

predstav si

(ja som to skúšal)

a

nakoniec

zistil

že nemáme na výber

že na miestach

kde sa

prelína

naša

samota

sa

všetky

básne

začínajú

(len

Tvojimi)

bozkami

110.

keď sa spýtaš

či

Ti

verím

spomeň si

že som

ako potok

(a potok

to

je

dážď

ktorý

sa

učí

opäť

lietať)

z výšky

mieriac

priamo

na

Tvoje

rozprestreté
dlane

ked sa spýtaš
či
Ti verím

prezradím Ti
(že preda len)

niekedy
krúžim

(aby som si
postupne
osvojil)

tie

Tvoje

oblúbené

nenáhlivé

dotyky

111.

som tu

(stále)

(nemenne)

(blízko)

pre Teba

(len sa pokúšam

prejsť)

spätne

(cez

moje

sny)

aby som Ťa našiel

takú

(presne takú)

akou si bola

skôr

ako si ma spoznala

(milujem Ťa)

(áno)

milujem

že si to ešte Ty

aj keď

sa niekedy skrývaš

ale ja viem

(že sa

chceš

zmieriť)

s tým

ako si

po prvýkrát

šťastná

112.

a Ty si mi povedala...

keď prestaneš

hľadať

v

plachosti

zmysel

len, prosím

zdrž

túto noc

(zmocni sa mojich snov)

a keď sa

odtiaľ

vrátiš

nespútane

ma

miluj

113.

P.S.: Vieš, v poslednej dobe...
som sa pokúšal vyhnúť každému miestu,
kde sme boli šťastní

pokúšal som sa taktiež skresliť
vzácnosť našich
spomienok

(a si nahovoriť, že sú také iba pre mňa)

ale nakoniec tu bolo srdce

(či skôr ten priestor,
ktorý po ňom ostal,
keď som Ti povedal,
že Ti patrí)

P.S.2:

(pripomenulo mi to Tvoj pohľad)
(myslím, že si tie slová nepočula)
(bolo nedeľné ráno)
(len som premýšľal)

že ani netušíš

keď v mojich
myšlienkach
zavládne
na chvíľu
ticho

že
to
práve
Ty
vyplíňaš

ten bezbrehý priestor

všetkým
tým

čomu nemožné je sa vyhnúť
(čo nedá sa skresliť)

čo
mi
súbežne
s
budúcnom

od Teba

chýba

114.

keď som Ťa

našiel

dlho som si nevedel vysvetliť

prečo vnímaš

Tvoju

krásu

tak inak

(skôr obyčajne)

v porovnaní

s tým

ako ju u Teba

vnímam

ja

najprv som si myslel
že si si na ňu zvykla

(že si možno príliš skromná)

ale dnes
už viem

že
som
Ti chýbal

(že ma aj dnes potrebuješ)

aby som Ti ukázal
samu seba

na rozhraní

Tvojho svetla

a

mojej

slzy

copyright © 2017 miloslav bartos

facebook www.facebook.com/blogmiba

homepage dychajma.com

email newdawnfades@gmx.at